

Veruligi Brotsmannakongurinn

Í sjónvarpsroðini hefur Michael Nouri leiklutinn sum Luciano, og hann hefur fingið rós fyrir spæl sitt frá veruligum mafia-fólki. Luciano var vitugur persónur, alltaf fryntligur og brosandí. Hann var tó eisini kaldur og kyniskur, um nakað kom tvörsfyrir í brotsmannaverki hansara. Oftast sást hann við peikifingrinum á lofti, — það merkti at hann ekki vildi aumyndast. Það kundi tó eisini vera tekin um, at hann ynskti deyða yvir ein figginda.

Friggjakvöldið sendur Sjónvarp Føroya seinasta part í sendiroðini Brotsmannaliðið, um brotsmannin Charles Luciano og lív hansara.

Filmsupptøkurnar vóru steðgaðar áðrenn upp-

runaliga ætlað, tí amerikansku ummælarnir hildu, at sendiroðin var ov harðrend, eins og teir hildu, at hon gav eina ov romantiska mynd av størsta brotsmannaliðnum í söguni — Mafiuni.

Veruliga søgan um smádrongin sum kom til USA frá Sisiliu, Salvatore Luciano og sum grundaði eitt brotsmannasamfélag í samfélagnum, er í veruleikanum ekki um ósvitandi vinskapi og vakrar kvinnur. Það var — og er framtíðir — ísakeld spekulatið, pengaspæl, narkotika, pengatrýst og leigumóð. — Min idnaður er tann størsti í USA, segði Luciano um Syndikatið, sum í vinnu gav 40 milliónir árliga. Allir vinir hansara finga ein valdaligan deyða, og »Lucky Charlie« var heppin, hann bleiv gamal og doyði mettur av dögum. — Eg havi havt góðar dagar, skrifaði hann í eftirmæli sínum.

Eg havi eisini víst, at brotsverk lénir seg. Hansara moralur var trevsutur, men hóast hetta var hann eisini ein persónur, sum setti strong krøv til sín egna persón. Bert hevði hann eitt »bleytt punkt«, hann ræddist kvinnur. Hetta gav seg eisini til kennis í brotsmannaverki hansara. Luciano góðtók ekki, at Syndikatið, skuldi forvinna sær pening við skøkjuvirksemi. Han giftist ongantíð.

Gýðingurin slapp inn í hitan

Mayer Lansky, høgra hond Luciano's og ungdomsvinur hansara frá tíðini í fátækraýlinginum í New York. Í sjónvarpsroðini hefur hann fingið dulnevnið Michael Lasker, av tí at gamli mafialimurinn enn livdi, tá upptøkurnar vóru gjerdar. Filmsfelagið bar ótta fyrir, at mafian fór at hevna seg við mótatgerð.

Lansky doyði í 1983 í Kalifornien, men hann sá fyrstu sendingarnar, har sjónleikarin Brian Benben hevði hansara leiklut í sendiroðini. Viðmerking hansara til Brotsmannaliðið var, at sjónleikarin ekki var eins dæmligur sum Lansky sjálvur.

Lansky var mettur sum ein umvandrandi rokni-maskina, segði Luciano um vin sín. Lansky var umframt hetta eisini fyrsti gýðingur sum slapp upp í part í mafiuni. Eins og gýðingalobbiin í USA, hevdu sisiliumenn bert álit á stnum egnu landsmonnum. Serligu evnini hjá Lansky at skipa allar møguligar royndir innan brotsmannaverki, noyddi Mafian at lúta fyrir. Lansky ætlaði at sleppa til Ísrael seinastu dagar sínar, men Begin, visti hansara ynskjum aftur. Hann doyði í Kalifornien í 1983.

Soleiðis myndaði veruleikin seg ekki fyrir Luciano. Hann ræddist kvinnur og royndi alltaf at halda sær frá lívinum. Fyrir at tekkjast amerikansku hyggjarunum, hefur filmsfelagið gjørt kvinnuna til ein týðandi part hjá brotsmanninum.

sjónvarp

Friggjadagin 11. maí

17,30 Crash

17,55 Liðugt

20,00 Grand Prix

22,30 Brotsmannaliðið 12 (12)

23,20 Liðugt

Benny fekk deyðakossin

Benny Siegel, sum sjónleikarin Joe Penny, spælir, var stjórabøðilin hjá Luciano, í tíðini tá Syndikatið var grundað í USA. Luciano hevði kortini ekki álit á honum, men helt hondina yvir Siegel, tí teir høvdu verið vinir frá barnsbeini av. Benny Siegel vildi liva á sama hátt sum Al Capone. Hann var illstintur og harðrendur og bar alsk til kvinnur og rúsdrekka. Tá hann varð sendur til Hollywood at halda skil á mafiuni og áhugamállum teirra í filmsframleiðsluni, sleit hann sambandið við Luciano og Syndikatið og útnevndi seg sjálfan til leiðari á egna Brotsmannaliði. Luciano lýsti deyðadóm yvir vin sín, men hefur kortini ongantíð givið upplýsingar um tey morð, sum hann sjálfur úttíni.

Helst hefur hann sjálfur dripið Benny Siegel, og givið honum »deyðakossin«. Hetta merkjur í mafiamáli, at tveir menn hittast, umfevnast. Síðan fær tann deyðadómur ein knív í hálsin, sum síðan verður furdur upp í heilan.

Eftir røttum sisilianskum sigi, skal drápsmaðurin síðan kyssa morðvápnin.

Menniskjaheilin

Tíverri er ongantíð møguleiki at siggja barnasendingarnar í sjónvarpinum, tí sær koma longu klokkan 17,30. Tá eru útiarbeiðandi fólk ekki meir enn komin heim úr arbeiði, og børnini sjálvsagt heldur ekki inni, — serliga ekki nú, tá summarkvældini gerast long.

Sjónvarpsleiðslan átti eisini at hugsa um, at nógv foreldur at smærri børnum fegin vilja siggja sendingarnar saman við børnunum, so ívamá beinanvegin kunnu viðgerast, men eisini tí tað er minst líka so stuttligt hjá foreldrum, sum hjá børnum at hyggja sjónvarp saman. Óv sjáldan er høvi til tess í einum gerandisdegi har børn og foreldur eru skild sundur so nógvur tímar dagliga frammanundan.

Filmurinn um frittíðarlandið, har fólk kundu keppa sær ferðaseðil, um tey vildu aftur í tíðina, eitt nú til »Wild West«, miðeldina ella annað stað, var hugstoytandi, tí tað her snú seg um tekniskt sníði, har tú neyvandi kundi vita, hvør var robottur ella rættuligt menniskjað.

Ein serligur »robottur« eru allar kjarnorkuburnurnar sum eru á goymslu kring um í heiminum. Hvat hendir um eitt tekniskt líð í slíkum innrætningum svikur? — Vit vita at vandin er har, men hvat verður gjørt fyrir at forða fyrir ragnarrok, um so skuldi verið?

Óhugnaligt at hugsa sær, at menniskjuni, sum gjøgnum eldir hava ment heilavirksemið, soleiðis fullkomiliga vilja lata seg yvir til eina teknologi, sum flest øll vita, ekki er til at rokna út!

Sendingin um Uppruna Menniskjans vísir á annan hátt hvussu menniskjansligi heilin hevði ment seg gjøgnum tíðirnar. Í dag gera teir teknologiskar framleiddar heilar, men enn hava teir ekki funnið fram til, hvussu heilin virkar. Tað sást m.a. eisini av sendingini í robottfilmunum.

Dagny Joensen